

SVĒTRĪTA ZVANI

MINEAPOLES – ST. PAULAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES VĒSTNESIS

2020. g.

FEBRUĀRIS

Nr. 2

Leonīds Breikšs

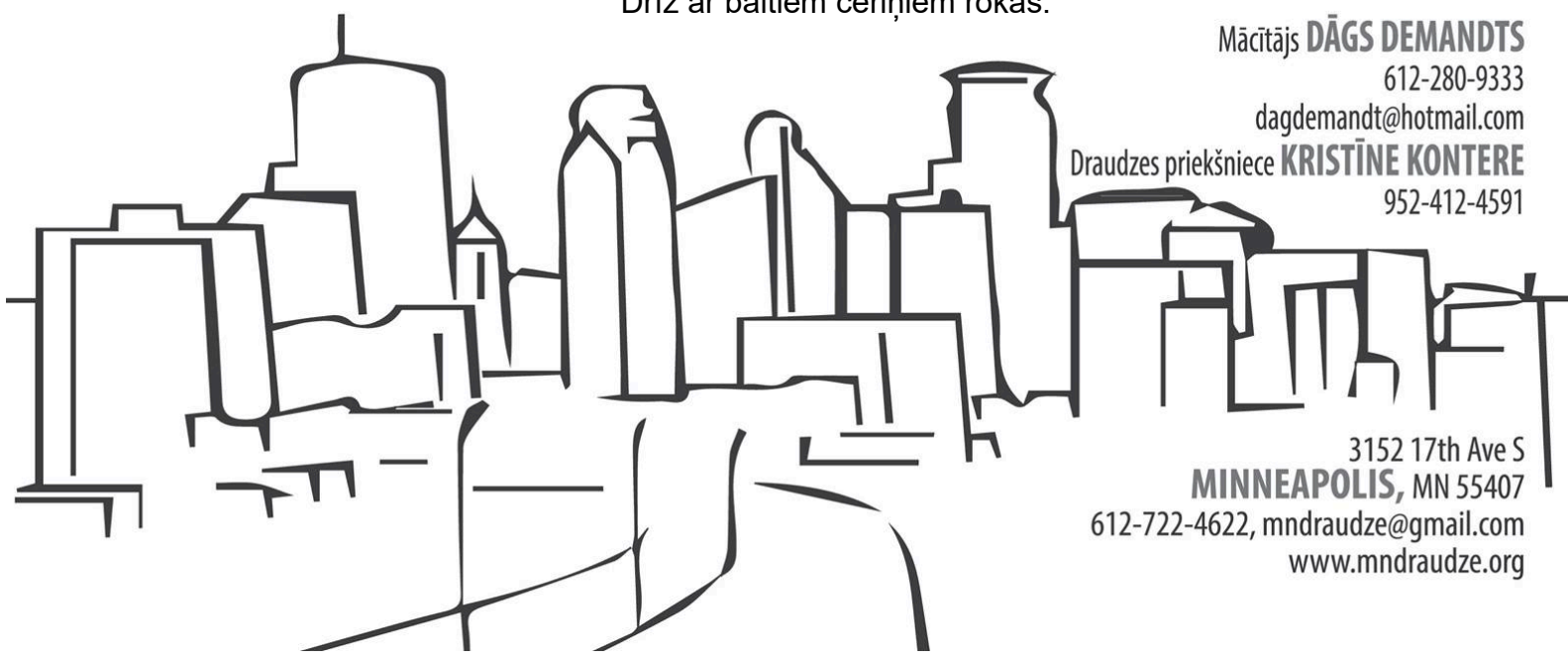

Ielās virpuļo sniegs,
Ziedu klēpjus gājējos mezdams,
Pārslas lielas un gurdenas nesdams,
Kā no ķiršiem nes ziedu jūnijvējš liegs.

Visos laukos vēl ziema,
Visās gravās un palejās kupenas snauž,
Tomēr jauž, mana dvēsele jauž,
Ka no tuvējā ciema
Līgos drīzi Lieldienu zvani –
Skani tad, sirds mana, skani!...

Zinu: drīz ziedonis būs,
Jūtu: briest sula ik kokā.
Pa ielām šīm staigāsiet jūs
Drīz ar baltiem ceriņiem rokās.

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**
612-280-9333
dagdemandt@hotmail.com
Draudzes priekšniece **KRISTĪNE KONTERE**
952-412-4591

3152 17th Ave S
MINNEAPOLIS, MN 55407
612-722-4622, mndraudze@gmail.com
www.mndraudze.org

Draudzes dzīve februārī

Svētdien, 9. februārī, plkst. 10:30 – Epifānijas laika piektā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu, bērnu uzrunu un Svētdienas skolu. Sekos Kazdangas zupu pusdienas.

Svētdien, 16. februārī, plkst. 10:30 – Epifānijas laika sestā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Dievkalpojumu kuplinās Benjamiņš Aļļe ar trompetes spēli. Sekos sadraudzība. Plkst. 12:00 dāmu saimes gadskārtējā sapulce.

Ceturtdien, 20. februārī, plkst. 11:00 – Rīta Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Lūkas evaņģēlijs.

Svētdien, 23. februārī, plkst. 10:30 – Epifānijas laika pēdējā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Dievkalpojumu kuplinās Mineapoles Dvēsele. Sekos sadraudzība. Plkst. 12:00 draudzes gadskārtējā sapulce.

Trešdien, 26. februārī, plkst. 18:30 – Pelnu trešdiena. DIEVKALPOJUMS. Dievkalpojumu kuplinās draudzes koris.

Svētdien, 1. martā, plkst. 10:30 – Gavēņa laika pirmā svētdiena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu un draudzes darbinieku ievēšana amatā. Dievkalpojumu kuplinās draudzes koris. Sekos latviešu skolas Draudzīgais aicinājums plkst. 12:00.

Svētdien, 8. martā, plkst. 10:30 – Pulkveža Oskara Kalpaka piemiņas DIEVKALPOJUMS. Dievkalpojumu kuplinās ansamblis un Benjamiņš Aļļe. Sekos sadraudzība.

Bildē Guna ar Jāni
2019. gada septembrī,
svinot 49. laulību gadadienu.

Māc. Dāgs un Mineapoles draudzes vadība
izsaka visdziļāko līdzjūtību
draudzes ērģelniecei
Gunai Kalmītei Skujiņai un visai ģimenei,
vīram, tēvam, vectēvam

JĀNIM SKUJIŅAM mūžībā aizejot!

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00
mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģiga un darbvede Vija Treiberģa.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu
piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais
zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans
lejasstāvam).

Pērminderu kalpošana

Svētdien, 9. feb. – A. *Roethler*, V. Konters.
Svētdien, 16. feb. – L. *Dingley*.
Svētdien, 23. feb. – A. Vīksniņš.

mndraudze.org

Kad Jēzus dzirdēja, ka Jānis nodots, viņš atgriezās Galilejā. Atstājis Nācareti, viņš aizgāja dzīvot Kapernaumā, piejūras pilsētā, Zebulūna un Naftālī zemēs, ka piepildītos, ko Kungs caur pravieti Jesaju ir sacījis: Zebulūna zeme un Naftālī zeme – ceļš uz jūru viņpus Jardānas, citu tautu Galileja; tauta, kas sēdēja tumsā, ieraudzījusi lielu gaismu, un tiem, kas sēdēja nāves ēnas zemē, gaisma uzaususi. – No šā laika Jēzus sludināja: “Atgriezieties no grēkiem; Debesu valstība ir klāt.”

GARĪGĀ
MAIZE

Staigādams gar Galilejas jūru, Jēzus ieraudzīja divus brāļus – Sīmani, sauktu Pēteris, un viņa brāli Andreju – jūrā tīklus izmetam, jo tie bija zvejnieki. Viņš tiem sacīja: “Nāciet, sekojiet man, es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem.” Tūlīt pametuši savus tīklus, tie viņam sekoja. No turienes tālāk iedams, viņš ieraudzīja citus divus brāļus – Jēkabu, Zebedeja dēlu, un viņa brāli Jāni – kopā ar savu tēvu Zebedeju laivā tīklus lāpām, un Jēzus viņus aicināja. Tūlīt, pametuši laivu un savu tēvu, tie sekoja viņam.

Jēzus pārstaigāja visu Galileju, mācīdams viņu sinagogās un sludinādams Valstības evaņģēliju, un dziedinādams visus slimos un vārgos. Mateja evaņģēlijs 4:12-23

Mācītāja Dāga Demandta sprediķis 2020. gada 26. janvārī Epifānijas laiks

Sludināt evaņģēliju – labo vēsti, tas ir kaut kas, kas nav tikai atstāts atsevišķiem sludinātājiem. Tas ir uzdevums visai Baznīcai! Mēs kā luterāņi ticam vispārējai priesterībai. Mēs tomēr bieži domājam, ka tikai indivīdi var Jēzus stāstu stāstīt. Jautājums! Ko nozīmē epifānija? Atbilde: Lai parādītu, darītu zināmu, atklāsme, atklāt. Mēs esam Baznīcas gada laikā, kas saucas epifānijas laiks. Tas ir proklamēšanas, sludināšanas laiks. Laiks, kad redzam Dievu, darbojoties caur cilvēkiem. Šis arī ir laiks, kad Baznīca pārbauda sevi un apskatās, ko tā liecina. Šis ir laiks, kad Baznīca pārdomā, kā tā redz sevi un kā tā redz iemiesoto Kristu vienā vietējā kopienā/draudzē. Vecās derības lasījumā Jesajas grāmatā un Mateja evaņģēlijā atskan advents, nākšana. “Tauta, kas staigāja tumsā, redzēs varenu gaismu, tumsības zemes mītniekiem atspīdēs gaisma.”

Es lasīju par vienu ciemu mūsu *North Shore*. Kad ir ziema, ir lielāks bezdarbs, nav tik daudz tūristu. Cilvēkiem nav tik daudz naudas. Viena baznīca šajā ciemā svētdienas vakaros nolēma piedāvāt iedzīvotājiem vakariņas. Vietējie restorāni piedāvā sagatavot ēdienu. Viens no pavāriem teica: “Šis ir, kāpēc es eju uz baznīcu.” Viņš ar saviem palīgiem katru nedēļu ziedoja labu ēdienu, lai pabarotu ikvienu, kas ierodas starp 4 un 6 vakarā. Šī ir tā gaisma, kas spīd tumsā, kas ir daļa no Jēzus evaņģēlija. Daļa no labās vēsts trūcīgiem, kas dzīvo bezdarbā tumšā un aukstā ziemā. Vienā citā ciemā viena draudze piedāvā palīdzību ar nodokļu atskaites sagatavošanu bez maksas. Un viena cita draudze palīdz cilvēkiem ar īpašām vajadzībām (*special needs*) ar rēķinu maksāšanu. Ir uzdevumi, ko nevar veikt indivīdi, bet draudzes var izveidot kalpošanas, kas rāda gaismu un taīsa starpību. Mēs kā draudze to arī veicam, sadarbojoties ar *Ace in the City*, barojot bērnus *Folwell* skolā, ziedojot mugursomas un arī drīz atverot mūsu baznīcu, lai palīdzētu rajona bērniem uzlabot angļu valodas zināšanas. Epifānijas laiks ir atzīšanas laiks, kad mēs atzīstam un redzam, kā dzīvais Jēzus, “iemiesots”, ir tagad klātesošs... Dzimis pasaulē, miesā tapis un kas apliecina mūsu cilvēcīgumu.

Vēl viena tēma ir grēksūdzes tēma, šeit atskan Jāņa Kristītāja sludināšana, gaidot ciešanu laiku. Mēs bieži uzskatām grēksūdzi par privātu, personisku, nevienam nav darīšanas manos grēkos, tikai man un Dievam. Grēksūdze ir arī kopīga, tai ir kopīga daba. Epifānija laiks ir liecināšanas, grēksūdzes laiks – personīgs un kopīgs. Šodienas lasījumi izceļ to, ka draudze ir vieta, kur mēs atstājam malā mūsu domstarpības, lai Baznīca būtu vieta, kur ir dzīvība. Konflikts lēnām izsūc enerģiju no jebkuras organizācijas, ieskaitot draudzi. Mūsu aicinājums ir skatīties uz āru, skatīties uz misijas iespējām un iesaistīties/darīt. Tas ir, kā mēs sludinām evaņģēliju, labo vēsti kādai sabiedrībai vai kopienai.

Liecība, grēksūdze un ir vēl trešā epifānijas tēma – tas ir aicinājums. Jēzus, staigādams gar Galilejas jūru, ierauga Sīmani Pēteri un Andreju, un saka: “Nāciet, sekojiet man, es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem.” Vai mūsu draudze ir vieta, kur cilvēki var atklāt savu aicinājumu? Vai ir nozares, kur visi var piedalīties? Vai mēs esam garīga, vai esam misionāla, uz āru vērsta draudze? Vērsta uz tiem, kas vēl nav mūsu vidū? Veidot vietu jauniem cilvēkiem bieži nozīmē veidot vietu, kur cilvēki tiek aicināti. Tā kā tas *North Shore* pavārs, kas atrada savu aicinājumu cept citiem svētdienas vakaros.

Epifānijas laiks ir laiks, kad notiek Baznīcas gada sapulces. Mēs parasti ceram uz īsu sapulci, gaidām beigas, gaidām uzkodas. Šajās sapulcēs mums vajag liecināt par dzīvo Kristu. Tur mēs saņemsim jaunus aicinājumus kalpot. It kā Jēzus piestātos un teiktu: “Nāciet, sekojiet man, es jūs darīšu par cilvēku zvejniekiem.” Šim aicinājumam ir jābūt centrā visam. Visā, ko mēs darām kā draudze! Katru reizi, kad mēs tiekamies. Kad sekot Jēzum ir dienas kārtības vienīgais punkts, tad mēs atklāsim to, ka jebkura vieta ir vieta, kur piedzīvojam evaņģēliju – labo vēsti mūsu vidū. Āmen.

Trešdien + 26. februārī + plkst. 18:30
Mineapoles latviešu baznīcā

Pelnu TREŠDIENA

Dievkalpojums
Piedalīsies draudzes koris

Ar Pelnu trešdienu sākas Ciešanu laiks.
Šajā laikā mēs esam aicināti mainīties, augt ticībā un stiprināt mūsu kristīgo kopienu un attiecības ar Dievu.
Pelnu trešdienas pelni mums atgādina, ka esam mirstīgi.
Dievs mūs radīja no pasaules pīšļiem un pīšļos mēs atgriezīsimies.

Draudzes padomes sēde janvārī

Janvāra mēnesī jāatvadās no praktikantes Ilzes Reiteres. Ilze kā savu atvadu dievkalpojumu vadīja *Taizé* dievkalpojumu, kā arī bērnu programmu katoļu skolā pirms lidošanas uz mājām uz Vāciju 23. janvārī.

Izskan aicinājums draudzei pateikties ilggadējiem draudzes locekļiem, kamēr viņi vēl ir mūsu starpā un vēl nav aizsaukti mūžībā. Atskan dažādas idejas, kā to īstenot.

Tirdziņos ierodas daudz ļaužu, kas būtu potenciāli ziedotāji draudzes darbam. Gudrojam, kā piesaistīt cilvēkus, lai ziedotu laiku vai līdzekļus draudzei. Piemēri būtu cept piparkūkas/pīrāgus vai ziedot naudu baznīcas remontdarbiem.

Baznīcā viena maršrutētāja vietā tagad atrodas trīs. Maršrutētājs ir ierīce, kas raida interneta signālus pa gaisu, lai aparāti – datori, mobīlie telefoni, ekrāni un līdzīgas iekārtas – varētu rādīt attēlus, filmas, datnes un tā tālāk.

Draudze skatās iespējas, kā modernizēt savu locekļu kartotēku.

Draudzes darbvede un padomes sekretāre kopā ar Svētrīta Zvanu redakciju

Dāmu saimes ziņas

Janvāra mēnesī pie galdiņa kalpoja Inta Grāvīte, Irēne Rudzīte, Baiba Rudzīte un Aija Vijums. Ziedus uz altāra lika Laima *Dingley*, Rita Drone un Aija Vijums. Par sadraudzību rūpējās Ilga Dulbe, Inta Grāvīte, Baiba Rudzīte, Larisa Ozola, Līga Lāce, Rūta Beķere, LOAM. Ikviens ir mīļi aicināts piedalīties vienā jeb vairākos iepriekš minētajos veidos. Ja ir tāda vēlme, lūdzam pierakstīties uz lapas pie galdiņa.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai *Dingley* (952-240-1711) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Sveicieni Svētrīta Zvanu redakcijai no Irēnes Mednis

Novēlu jums visiem gaišus un priecīgus Ziemassvētkus, un Dieva svētības pilnu jauno gadu! Lai Dievs svētī jūsu darbu, un katram no jums labu veselību, mieru un prieku strādāt tā Kunga darbā.

Pateicība no Mirdzas Eglītes

Lai gan ar novēlošanos, sirsnīgi pateicos mācītājam Dāgam un draudzei par apsveikumu un laba vēlējumiem dzimšanas dienā, un baznīcas gada grāmatu. Paldies arī "Pērkonītim" un skolas bērniem par gardumiem un skaisto kartiņu.

Rokdarbu pulciņš

Rokdarbu pulciņš tiek katrā mēneša trešajā trešdienā. Nākošās sanāksšanas notiks 19. februārī, 17. martā, 15. aprīlī un 20. maijā plkst. 10:00 draudzes nama lejas telpās. Katra mīļi gaidīta!
Ināra Poriete, 612-824-0809

Lasīšanas pulciņš

Lasītāji pašlaik lasa Benitas Veisbergas grāmatu "Tu, mans maigais jērs". Lasītāji aicināti tikties trešdien, 26. februārī plkst. 10:30 baznīcas lejas telpās. Visi mīļi aicināti!

Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudzes

DĀMU SAIMES GADSKĀRTĒJĀ SAPULCE

SVĒTDIEN, **16.** FEBRUĀRĪ, 2020

PLKST. **12:00**

Pēc sadraudzības draudzes nama lejas telpās

Darba gaita:

1. Ievada lūgšana.
2. Sapulces amatpersonu vēlēšanas.
3. Iepriekšējās sapulces protokola nolasīšana un pieņemšana.
4. Valdes un amatpersonu ziņojumi.
5. 2019. g. budžeta izpildījums un 2020. g. budžeta projekta pieņemšana.
6. Amatpersonu un valdes locekļu vēlēšanas.
7. Dažādi jautājumi, ziņojumi un ierosinājumi.
8. Noslēguma lūgšana.

Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudzes

GADSKĀRTĒJĀ DRAUDZES SAPULCE

SVĒTDIEN, **23.** FEBRUĀRĪ, 2020

PLKST. **12:00**

Pēc sadraudzības draudzes nama lejas telpās

Darba gaita:

1. Ievada lūgšana.
2. Sapulces amatpersonu vēlēšanas.
3. Draudzes 2019. g. 17. feb. gadskārtējās sapulces protokola nolasīšana un pieņemšana.
4. Draudzes vadības ziņojumi.
5. Budžeta izpildījuma pieņemšana par 2019. gadu.
6. Revīzijas komisijas ziņojums.
7. Budžeta projekta pieņemšana 2020. gadam.
8. Draudzes amatpersonu vēlēšanas.
9. Remontu komitejas ziņojums – nākotnes remonts.
10. Dažādi jautājumi un ierosinājumi.
11. Noslēguma lūgšana.

Mūsu draudzes praktikante Ilze Reitere dodas atpakaļ uz Vāciju!

Kopš 2019. gada septembra vidus mūsu draudzē kalpoja teoloģijas studente Ilze Reitere. Ilze ir dzimusi un augusi Latvijā, bet nu jau 17 gadus dzīvo Vācijā. Ilze iesaistījās daudzās draudzes nozarēs un cieši sastrādāja ar mācītāju Dāgu, vadot dievkalpojumus, svētdienas skolas, Bībeles stundas, ticības mācības latviešu skolā, kā arī veica apciemojumus. Ilze mūs priecēja ar muzikālām uzstāšanās reizēm un iepazīstināja ar *Taizé* dziedājumu/lūgšanu dievkalpojumiem. Ilze izjuta īpašu aicinājumu kalpot mūsu draudzes rajona bērniem, dalot brīvpusdienas *Folwell* pamatskolā un organizējot Helovīna pasākumu mūsu baznīcas lejasstāvā. Kā savu prakses laika noslēguma projektu Ilze organizēja muzikāli teatrālu uzvedumu ar *Risen Christ* katoļu skolas rīta programmas bērniem. Katru nedēļu Ilze pavadīja divus rītus ar šiem bērniem, gatavojot uzvedumu, kurš tika uzvests 22. janvārī. Uzvedumā bērni dziedāja dziesmas angļiski, vāciski un arī latviski. Latviski bērni dziedāja "Kaķīt's mans" dziesmu. Ilze ir veiksmīgi atgriezusies mājās Vācijā. Izsakām Ilzei lielu paldies par viņas darbu, ko viņa veica pie mums savā prakses laikā! Lai Dievs vada viņas studijas un kalpošanas attīstību arī turpmāk! Māc. Dāgs

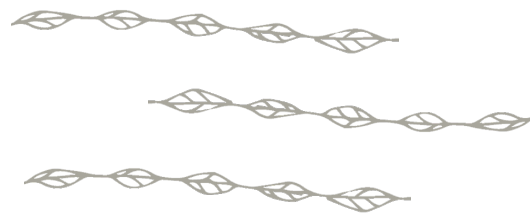
Ilze ar māc. Dāgu un saviem draugiem: Robertu (5) un Hariju (2,5).

Ilze ar mūsu draudzes priekšnieci Kristīni Konteri.

Ilze (vidū) 22. janvārī ar *Risen Christ* katoļu skolas bērniem pēc muzikālā uzveduma.

SVĒTRĪTA ZVANU MARTA MĒNEŠA IZDEVUMS

tiks apvienots ar aprīļa mēneša izdevumu sakarā ar vēstneša redaktores Edijas Bankas-Demandtas gaidāmo ģimenes pieaugumu marta vidū

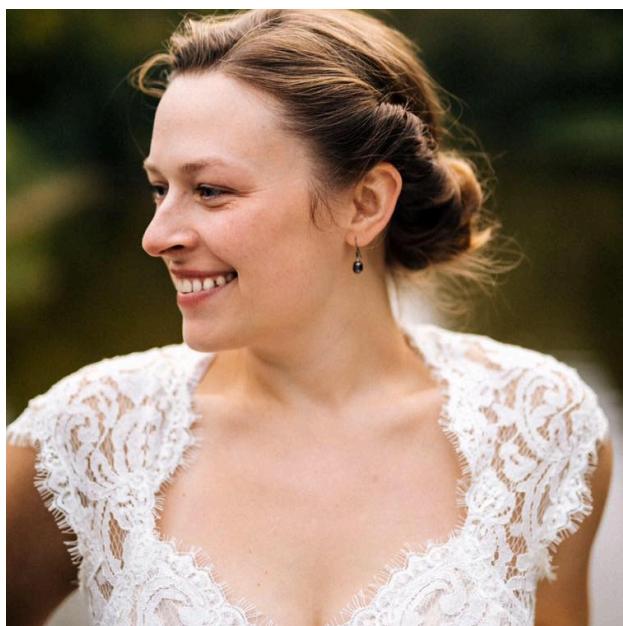

Kaija Straumanis angļu valodā tulkos Sanitas Reinsones grāmatu “Meža meitas”

Pētnieces Sanitas Reinsones dzīvesstāstu grāmata “Meža meitas” par 12 sieviešu dzīvi mežā partizānu kara laikā tiks tulkota angļu valodā. Latvijas Universitātes Literatūras, folkloras un mākslas institūta mājaslapā publicēta informācija, ka tulkotājai Kaijai Straumanis piešķirta ASV Nacionālā mākslas atbalsta fonda (*National Endowment for the Arts*) stipendija grāmatas tulkojumam. Grāmata “Meža meitas. 12 sievietes par dzīvi mājās, mežā, cietumā” publicēta apgādā “Dienas Grāmata” 2015. gadā. Šajā pašā gadā tā kļuva par vienu no pirkstākajām grāmatām Latvijā. 2018. gadā pēc šīs grāmatas režisors Mārtiņš Eihe iestudēja izrādi Valmieras Drāmas teātrī. Kaija Straumanis (Ročestera, ASV) angļu valodā tulkojusi latviešu daiļliteratūru – Ingas Ābeles romānu “Paisums” (*High Tide*), kas nāca klajā ASV apgādā *Open Letter Books* 2013. gadā; Zigmunda Skujiņa romānu “Miesas krāsas

domino” (*Flesh-Coloured Dominoes*), kas nāca klajā Lielbritānijā apgādā *Arcadia Books* 2014. gadā, un Jāņa Joņeva romānu “Jelgava 94” (*Doom 94*), kas 2018. gadā izdots Lielbritānijas izdevniecībā *Wrecking Ball Press*. Par Ingas Ābeles romāna tulkojumu angļu valodā Kaija Straumanis saņēmusi organizācijas *AATSEEL (American Association of Teachers of Slavic and East European Languages)* balvu par labāko literāro tulkojumu 2015. gadā. (Ism.lv) PBLA

APSVEICAM KAIJU!

Latviešu skolas darbi 2019. gada nogalē un sākot 2020. gadu!

Latviešu skolas saime pēdējo 2019. gada mēnesi aizvadīja darbīgi: rīkojām loteriju (paldies visiem ziedotājiem!) un piedāvājām gardumus un jaunus skolas krekliņus skolas galdiņā tirdziņā, iestudējām un iepriecinājām sabiedrību ar uzjautriņošu ludziņu pēc Noras Valteres lugas motīviem "Ziemassvētku zaķis" (Ingrīdas Erdmanes mūsdienīgojums); sagaidījām Ziemassvētku vecīti ar dāvanām un kopīgi baudījām gardas, vecāku gādātas siltās pusdienas. Paldies visiem, kuri pielika roku svētku gatavošanā, un paldies visiem, kuri svinēja svētkus kopā ar mums! Ieskatam dažas Boba Ivaskēviča fotogrāfijas. Indra Halvorsone

Augšā: Visi kopā dziedam "Zvaniņš skan!"

Vidū pa kr.: Bērnu dārza klases zaķīši.

Vidū pa labi: Skolotājs Kaspars Kalnītis ar rūķu saimi.

Lejā: Kupla skatītāju saime.

SVĒTRĪTA ZVANI 2020 FEBRUĀRIS • DVĪŅU PILSĒTĀS UN PASAULĒ

2020. gadu iesākām ar fiziskām aktivitātēm svaigā gaisā – rīkojām ziemas pikniku un vizinājāmos ar ragaviņām *Columbia Heights* golfa laukuma teritorijā! Mūsu skolēni (un arī vecāki) nenobijās no paša lielākā Dvīņu pilsētu kalna. Kalna galā arī dziedājām “Daudz baltu dieniņu!” Andrim Ivaskēvičam 10 gadu dzimšanas dienā! Lai mums visiem darbīgs gads! Ieskatam dažas Indras Halvorsones fotogrāfijas. Indra Halvorsone

Cik pamatīgs kalns!

Andrim Ivaskēvičam 10 gadi!

Kalna galā!

This past Christmas I by chance found the below article on the internet. It is about my family's history in WWII. Mrs. Valdmanis in the article is my grandmother and my mother is Māra with her brothers Gundars, Vidvuds and cousin Agnars, my uncles. You will read about how my family spent the summer of 1949 in Madison, Wisconsin. I had never heard this story before and never knew my family had been in a city relatively close to Minnesota and a place I have travelled through many times. This article was truly a Christmas gift to me and a treasure. Pastor/Mācītājs Dāgs

Thrown Off Train to Escape Reds, Latvian DP Boy's a Visitor Here

Wisconsin State Journal, August 3, 1949, by Helen Matheson

The mother was tying her baby boy into a package. It had been two nights and a day since they had been herded into the packed deportation train taking them far from their native Latvia. The Russians had dragged away her husband and now the lives of the 4-months baby and their daughter, 2, depended on her alone. The terrified little girl could eat the slop given to prisoners. But Agnar, the infant had no food since the journey began. His lips were blue and he was so weak he could no longer cry. So, his mother was giving him his only chance for life. She tied him up in a package, pinned a note on the outside pleading with anyone who might find him to deliver him to her mother in Riga, and kissed him good bye. Then she threw him out into the night. The train roared on into Russia and the little bundle kicked freely beside the tracks. That was in June, 1941.

Tuesday Agnar was playing ping pong on the front porch of the Allan Dickson home, 5435 Egan Court, Madison, Wisconsin. His companions in a hectic game unhampered by rules were Peggy and John Dickson and the three Latvian cousins to whose Riga home he was brought long ago by a stranger who had chanced to walk by the tracks that night. The fate of his father, mother and sister is unknown. He has been adopted by Dr. and Mrs. Alfred Valdmanis, his distinguished uncle and aunt, and their children. They are 13-year-old Mara of the demure smile and long blond braids. Mara talks mainly about school and movies and square dancing but sometimes she remarks thoughtfully, "the Germans were bad, but the Russians were worse." And Gundar, her sturdy 8-year-old brother who went to Madison's YMCA camp this week and on one day was promoted from "sinker" to "swimmer." He probably has long since forgotten what it was like to live in a German pig-sty and wait for the bombers. And bright-eyed Vidvud, 6, who walks with a cowboy stride and greets you with a pointed finger and a cheerful "Bang!"

It is their mother who remembers best the tragedies that lie behind them – the fights from repeated invasions... the weeks hiding with their children in a cottage in the woods... the nights in Germany when the air raids came and they huddled in a wet, smelly cellar... the times she went begging for food for the children and got only one egg in two weeks. Slender, blue-eyed Mrs. Valdmanis speaks quietly of what has happened. She has no need for dramatics to tell her story, but she wants Americans to know. "Because terrible things are still going on in my country. There have been deportations, like the one that took my sister, twice this year already." Mrs. Valdmanis, wife of one of Latvia's greatest leaders, is spending the summer in Madison with her children. They are guests of Madison families who "met" them by mail while they still were in a miserable DP camp in Germany. Mara, Vidvud and their mother are staying with the Dicksons, their hosts in this country. Gundar is the guest of the Leon Isaksens, Route 2, Agnar stays with the H. E. Burns, 1707 Fremont Ave. Dr. Valdmanis remained in Canada where he is a professor of economics at Carleton college, Ottawa. A former Finance Minister of Latvia with extensive experience in international trade, he is spending the summer working with the Canadian department of trade and commerce.

The Valdmanises escaped the Russian deportation of 30,000 of their countrymen on June 14, 1941 – now observed by Latvians as a national day of mourning – by freaks of luck. Dr. Valdmanis, who had been director general of Latvia's largest power plant before the invasion, was in a hospital, protected from the Russians by doctors who insisted he was too ill for questioning. Getting a hint that danger was near, he managed to flee to the forests of Northern Latvia by faking a transfer to another hospital. Back

in Riga – “My children and I were not taken away then because Mara was very ill with scarlet fever and then she and Gundar got whooping cough and Mara got pneumonia. The Russians had very much fear of infection,” Mrs. Valdmanis explains. The next morning the Valdmanis’ old chauffeur spirited them away and hid them in a tiny cottage at the Lithuanian border. Their companions there were “one old woman, one horse, one cow, one pig, and many chickens.” Gundar was a small baby. Mara was too sick to stand but she can recall the tiny dark rooms of the hut.

Dr. Valdmanis located his family through the underground after the Germans had driven the Russians out of Latvia, and they went back home. At first the “liberators” were welcomed “but within a few days we knew better,” Mrs. Valdmanis says soberly. The Latvians were forbidden to take up arms to pursue the fleeing Russians. A ration system was setup, Germans being awarded double the allotment for Latvians. And Riga’s Boulevard of Freedom was renamed Hitler Blvd. In hopes of helping his countrymen, Dr. Valdmanis served a while as acting Chief of State – when the German commandant sent for him, he retorted bluntly “if you recognize me as the head of the government, you must come to me; if you do not, I am just an ordinary citizen and we have no business” and later as minister of justice. When the Germans sought to take over the Latvian army in 1943, Valdmanis insisted it could serve only in all-Latvian units and only to protect the Latvian border. So, he was exiled. Only Valdmanis’ popularity with his own people saved his life. “They decided not to kill him. Everyone knew him and it would have seemed unkind for the Germans to kill him,” his wife explains conservatively. Instead he was taken from his family and sent to live in bomb blasted Berlin under police surveillance. He got home only once when a bomb struck his air-raid shelter and he prevented a panic and got mothers and children out first. When he returned to his Berlin house that night there were two bomb craters where the building had stood. He was permitted to go to Riga for clothes. “And he came home with scorched trousers and burned shoes,” Mara remembers vividly. When the Russians again drove into Latvia, Valdmanis was moved farther from the border, to Wiesbaden and in early June, 1944 the rest of the family escaped to friends in Prague.

The next year, crossing war-battered Germany without a pass, Dr. Valdmanis got his family out of Czechoslovakia ahead of the Red invasion and took them to a village in Germany. In the German town they moved into a pig pen. It had been built to shelter both pigs and their food and the Latvians were allotted the storage end. Mara was 9; Gundar and Agnar 4; Vidvud 2. “There were air raids almost every night because here there were war plants underground. The planes came at 9, 11 and 12 and came back at 3 and 4,” Mrs. Valdmanis said. “I would take the children into a cellar. It was damp and hot and too crowded.”

The Germans were hunting for Valdmanis but when he set off to give himself up to forestall more trouble, the Americans had reached the Rhine. He returned to the village and on April 14, the Americans arrived. “But soon we began to hear people saying that the Americans would turn the village over to the Russians,” Mrs. Valdmanis says. “We said it could never happen; the Americans could not be so stupid... but it happened.” Her husband went to allied headquarters and pleaded with the Americans to take out the refugees before the Russians came. The army sent a fleet of trucks to rescue them “and it was a very good thing for them to do,” Mrs. Valdmanis says soberly. After the war they were moved from one DP camp to another. The children learned “Twinkle, Twinkle, Little Star” to welcome an American general and cultivated little gardens. The adults struggled wearily to clean the camps up.

And then one day the Valdmanises received a package from America. It was full of gifts from a family named Dickson who lived in a city called Madison, Wisconsin. Then came two more packages from the Dicksons and a family letter. Mrs. Dickson had learned of the plight of the thousands of displaced Baltic people from Mrs. Henry Sperling, Madison, a leader in obtaining aid for them. The two families became good friends by mail and the Dicksons were delighted when the Valdmanises and their children were brought to Canada this winter by the Lady Davis foundation which selected 29 outstanding DP families to enrich the faculties of Canadian universities. Almost at once they began to plan a visit. Dr. Valdmanis

– who had seen the Canadian playmates he had hoped would teach his youngsters English go home chatting in Latvian – suggested putting his children in different Madison homes where they would have to use English exclusively. So, the Isaksens and Bruns opened their doors.

“When the train came rolling into Madison and Mrs. Valdmanis and the children got off.” Mrs. Dickson says reminiscently. “Well I wish you could have seen the families rush together. It was recalling something to see.”

Sitting on the front-steps of the Allan Dickson home in Madison, Wisconsin after a strenuous game of ping pong are the four little Latvian refugees. The three boys in shorts are Gundar Valdmanis, 8, his brother Vidvud, 6, and their cousin Agnar, 8. Behind them are their young host and hostess, John Dickson, 9, and Peggy Dickson, 12, and Mara, their 13-year-old sister with blond pigtails. Photo: Arthur M. Vinje.

I would like to share with you all that Agnar’s mother Elizabete (or Lissy tante, as I called her who was my grandmother’s sister) and her daughter survived 12 years in Siberia and after Stalin’s death both returned to Latvia. Sadly, Agnar’s father did not survive. Agnar not having seen his mother since 1941 was reunited with her 40 years later in Montreal, Canada. This was the story of my family, grandmother, great-aunt, mother, and her brothers and cousin. Pastor/Mācītājs Dāgs

108. mūža gadā ASV mirusi, iespējams, pasaulē vecākā latviete – sportiste un pedagoģe Margrieta Buša

2020. gada 29. janvārī, Elmārs Barkāns, raksts ņemts no jauns.lv

Čikāgas piepilsētā 24. janvārī mūžībā aizsaukta, iespējams, pasaulē vecākā latviete, Valkā dzimusī Margrieta Buša-Otlane, vēsta Valkas novada mērs Vents Armands Krauklis. Buša-Otlane 2. pasaules kara laikā devās trimdā – vispirms uz Vāciju, bet pēc tam uz Čīli, no kurienes pārcēlās uz ASV. Pirmās brīvvalsts laikā viņa bija pazīstama basketboliste. Trimdas laikā Buša-Otlane nepārstāja nodarboties ar sportu, bija aktīva vietējās latviešu kopienas darbiniece.

Foto: Čikāgas latviešu deju kopa “Mantinieki”/Facebook.

Margrieta Buša dzimusi 1912. gada 14. oktobrī Valkā. 1936. gadā absolvējusi Latvijas Universitātes Juridisko fakultāti un bija pazīstama “Universitātes sporta” basketboliste un volejboliste, rakstīja laikraksts “Sporta Pasaule”.

1962. gadā radio “Amerikas Balss” latviešu raidījumā viņa, būdama vēl Čīles iedzīvotāja, par savu dzīves gājumu stāstīja: “Mēs esam labi iekārtojušies. Mans vīrs strādā par inženieri, ceļ lielas, augstas – piecpadsmit un sešpadsmit stāvu mājas, visas ir zemestrīču drošas. Es pati amerikāņu koledžā Santjāgo (Čīles galvaspilsētā) esmu vingrošanas skolotāja”. ASV Bušu ģimene bija ieradusies “izlūkbraucienā”, jo bija nolēmusi pārcelties uz Ziemeļameriku. Drīz vien arī Buši pārcēlās uz ASV.

Viņa pastāstīja, ka savā laikā – 1937. gadā un 1939. gadā – piedalījās “studentu olimpiādē” (mūsdienās Universiāde) Latvijas sieviešu studentu basketbola vienībā. Pirmajā reizē Austrijā tika izcīnīta otrā vieta pasaulē, bet otrajā izdevās triumfēt Eiropas mērogā. Tāpat Margrieta 1938. gada 28. maijā piedalījās arī Riharda Dekšenieka trenētā Latvijas sieviešu basketbola izlases pirmajā spēlē, kurā nācās piekāpties mūsu dienvidu kaimiņiem no Lietuvas ar 5:14. Patiesībā gan studentu, gan sieviešu izlases bija teju viena un tā pati komanda, jo pārsvarā tajā spēlēja vairākkārtējās valsts čempiones “Universitātes Sports” basketbolistes.

Margrieta Buša-Otlane pārņēma Čikāgas latviešu tautas deju kopu “Mantinieki” nosvinēja savu 107. dzimšanas dienu. Tad arī Čikāgas latviešu dejojāji savā Facebook ierakstīja: “Viņa vienmēr bijusi aktīva sportiste, jaunībā spēlējot Latvijas sieviešu basketbola izlasē. 1944. gadā kopā ar vīru Tālivaldi devusies bēgļu gaitās uz Vāciju. Eslingenā Margrieta kopā ar igauņiem un lietuvietiem dibinājusi Baltijas sieviešu padomi, aktīvi iesaistoties cīņā par sieviešu tiesībām.

1948. gadā ģimene pārcēlusies uz Čīli, kur Margrieta strādājusi amerikāņu meiteņu skolā par fiziskās audzināšanas skolotāju. 1962. gadā Bušu ģimene tālāk emigrējusi uz Ņujorku, kur Margrieta nodzīvojusi līdz pat 100 gadu vecumam. Dzīves pēdējos gados viņa apmetusies uz dzīvi Čikāgas priekšpilsētā pie savas meitas Guntas.

Trimdas laikā Margrieta darbojusies dažādās latviešu organizācijās, piemēram, studenšu korporācijā “Dzintra” un Dienvidamerikas latviešu apvienībā, ASV latviešu deju kopai iestudējusi dejas, bija čakla rokdarbiece. Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas Bušu ģimene savus atgūtos īpašumus Latvijā novēlēja Vītoli fondam, lai nodrošinātu stipendijas latviešu studentiem.”

Jauns.lv izsaka līdzjūtību Margrietas Bušas-Otlanes tuviniekiem! Lai gaišs ceļš mūžībā!

Latvijā radīta unikāla iekārta lauksaimniecības atkritumu pārvēršanai par autogāzi

Lauksaimniecība ir nozare, kas nereti tiek piesaukta kā viena no sarežģītākajām, kurā samazināt siltumnīcefekta radošo gāzu emisijas. Taču ir risinājumi, kas tieši šajā jomā ļauj pietuvoties oglekļa mazieltīpīgas attīstības ieviešanai reālajā saimniecībā. Turklāt padarot tos nevis par ierobežojumiem, bet gan iespējām. Arī Latvijā radītas idejas un iekārtas palīdz samazināt izmešus un piedāvāt pasaules tirgum jaunus risinājumus.

ĪSUMĀ:

- Lauksaimniecība rada ietekmi uz apkārtējo vidi.
- Lauksaimniecības atkritumus var padarīt par izejvielu biogāzes ražošanai.
- To var attīrīt un padarīt par auto degvielu pašreiz lietotās autogāzes vietā.
- Latvijā radītā iekārta ļauj iegūt kvalitatīvu biometānu; iekārtai pasaulē nav līdzinieku.
- Iekārtu iespējams pielāgot arī citām izejvielām.
- Pagaidām Latvijā ar biometānu darbināms autoparks nav liels.
- Labas prognozes par šādas degvielas izmantošanu – lauksaimniecības tehnikas lauciņā.
- Izstrādājot šādas iekārtas, Latvija var būt soli priekšā brīdī, kad būs pieprasījums.
- Iekārtas var uzstādīt pie jebkuras biogāzes stacijas.
- Uzstādīšana ir dārga, taču eksperti norāda – iekārtas atmaksājas 5 gadu laikā.
- Ekonomiskais izdevīgums slēpjas arī emisiju dārdzībā.

Lauksaimniecība ir nozare, kas mūs vienlaikus baro, bet tajā pašā laikā arī rada pamatīgu ietekmi uz apkārtējo vidi – audzējot lopus vai arī dažādas augu kultūras, apkārtējā vidē nonāk gan nevajadzīgi daudz barības vielu, gan siltumnīcefektu radošās gāzes. Viens no veidiem, kā kūtsmēslus un citus lauksaimniecības atkritumus no kaitīgiem izmešiem pārvērst derīgā resursā, ir padarīt tos par izejvielu biogāzes ražošanā. Taču tas vēl nav viss – ja gāzē esošo metānu attīra, to iespējams pildīt automašīnās un izmantot šobrīd lietotās dabas gāzes vietā.

Latvijā ir radīta iekārta, kas ļauj iegūt augstas kvalitātes biometānu, un šobrīd šai iekārtai pasaulē nav līdzinieku. Viena no tās izstrādātājām, Rīgas Tehniskās universitātes vadošā pētniece Kristīne Veģere stāstīja, ka Eiropā nav pārāk izplatīta biometāna ražošana savām vajadzībām. “Nelielā apjomos to neražo, jo līdz šim bija problēmas ar iekārtu piemeklēšanu. Mēs šo problēmu atrisinām ar salīdzinoši nelielu, bet efektīvu iekārtu,” skaidroja Veģere. Cisternām un caurulēm līdzīgajā iekārtā, kas ietilpst vienā vidēja izmēra konteinerā, saražotā biogāze tiek attīrīta līdz tādai pakāpei, lai biometāna koncentrācija tajā ne tikai būtu augsta, bet tas būtu arī bez citu gāzu piemaisījumiem.

“Galvenās gāzes, kas jāattīra ir H₂S un CO₂. Rezultātā iegūstam metānu ar 96% kvalitāti. Te gāze ienāk, tā tiek saspiesta, divās kolonnās, kas pildītas ar absorbentu, notiek tīrā biometāna ražošana,” iekārtu aprakstīja pētniece. Kad metāns attīrīts, tas automašīnu bākās nonāk kā degviela, kas spēj aizvietot šobrīd lietoto fosilo dabas gāzi. Pagaidām Latvijā ar biometānu darbināms autoparks nav liels, taču prognozes liecina, ka tā parādīšanās tirgū varētu būt atslēga, kas ļautu parādīties arvien vairāk ar biometānu darbināmām automašīnām un traktoriem.

Starp citu, visdaudzsološākās prognozes par šīs degvielas izmantošanu ir tieši lauksaimniecības tehnikas lauciņā. Kā un cik daudz katra no valstīm attīstīs biometāna jomu, rādīs laiks, taču labā ziņa ir tā, ka, izstrādājot šādas iekārtas, Latvija var būt soli priekšā un brīdī, kad būs pieprasījums, kļūs par atslēgas posmu daudziem biogāzes ražotājiem. “Šīs tehnoloģiju iespējams pielāgot atkarībā no tā, kāda ir biogāzes kvalitāte un parametri. Protams, te strādājam no metāna ieguves no dažādiem atlikumiem, bet iekārtu iespējams pielāgot arī citām izejvielām. Svarīgi, lai paša metāna koncentrācija

biogāzē būtu augsta, tad pašizmaksa ir zemāka un ir iespēja iegūt tīrākas kvalitātes biometānu,” skaidroja Veģere.

Šādas biometāna iekārtas var tikt uzstādītas pie jebkuras biogāzes stacijas neatkarīgi no tā, no kādām izejvielām katrs izvēlējies gāzi iegūt. Šādas iekārtas uzstādīšana ir dārga, taču eksperti norāda, ka tās atmaksājas piecu gadu laikā. Ekonomiskais izdevīgums slēpjas ne tikai pašu saražotajā degvielā vai elektrībā, bet, kā norāda arī Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Klimata pārmaiņu departamenta direktore Ilze Prūse, emisiju dārdzībā.

“Izmaksas, kas šobrīd ir emisijām, nav tās, kas piesārņojumam būs nākotnē. Tuvākajos gados emisijas kļūs arvien dārgākas. Jau šobrīd ir CO2 komponente nodoklī un, jo vairāk emisijas, jo vairāk jāmaksā. Nākotnē šī komponente kļūs lielāka, un tas jāņem vērā, rēķinot ilgtermiņa ieguvumus,” skaidroja Prūse. Prūse uzsvēra, ka virzība uz oglekļa mazietilpīgu attīstību nozīmē nevis ierobežojumus, bet gan iespējas. Lai arī sākotnēji var likties, ka saimniekošana ir jāpārorientē un tas rada vairāk zaudējumus nekā ienākumu, nereti tas ir ceļš, kā atrast savu īpašo nišu un spēt piedāvāt ko tādu, pēc kā pieprasījums vēl tikai augs. Tiesa gan, ir viens nosacījums.

“Katrā jomā un uzņēmumā jāatrod piemērotākais risinājums un jāvērtē risinājuma izmaksas un ieguvumi ilgtermiņā. Ja steigšus ievieš jaunu tehnoloģiju, tā var nebūt īstā. Īstermiņā tas var būt dārgāk. Oglekļa mazietilpīgas attīstības nišas šobrīd vēl nav aizpildītas, bet būs pieprasītas. Ja mēs izvēlamies šajā nišā orientēties, tad varam atrast risinājumu savas labklājības paaugstināšanai. Ja esam pircēji no citiem, nevis ražotāji, mēs nekad nekļūsim bagātāki,” pauda Prūse. Latvijā ir jomas, kurām šajā ziņā iestrādes ir labākas un līdz ar to izredzes būt kaut kur pirmajiem – lielākas. Un tās meklējamas jomās, kas neatkarīgi no oglekļa mazietilpīgas attīstības ir Latvijas stiprās puses.

“Viena no jomām, kur esam spēcīgi, ir mežsaimniecība. Arī digitālajā jomā daudz ko darām – tās ir jomas, kur nepieciešami risinājumi un kas arī var piedāvāt risinājumus emisiju samazināšanai. Digitalizācijas jomā daudz risinājumu. Tie var atrast pielietojumu ļoti dažādās jomās – kaut vai loģistikā atkritumu apsaimniekošanā. Ar speciālām programmām var aprēķināt efektīvāko maršrutu, kas ļauj taupīt naudu un samazināt emisijas – risinājums ir pavisam vienkāršs,” norādīja ministrijas pārstāve. Latvijas iespējas veicināt oglekļa mazietilpīgu attīstību ir meklējamas dažādās nozarēs, un iestrādes, kā redzams, šajā jomā ir. Vai nu kā digitāli, vai inženiertehniski risinājumi, tie sevi piesaka nozarēs, kur emisiju samazināšanā vēl daudz darāmā. (Autore Sandra Kropa; lsm.lv)

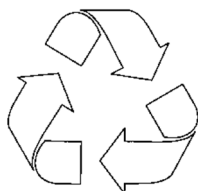
vides aizsardzības projekts

DOSIM DABAI

UPJU
TĪRĪŠANA

ATKRITUMU
ŠĶIROŠANA

KOKU
STĀDĪŠANA

BIŠU
AIZSARDZĪBA

Projekta ziedojumu mērķis: \$20,000

Ziedojumi: "Latvian Lutheran Church", memo: "Dosim dabai"

Jauniešu komanda iepazīs un uzlabos vidi Latvijā
misijas braucienā 2020. gada vasarā no 16. līdz 23. augustam

Latviešu ev. lut. baznīca Amerikā • Jaunatnes nozare 2019/2020
Info: māc. Dāgs Demandts • dosimdabai@outlook.com

vides aizsardzības projekts

DOSIM DABAI

Projekta mērķis: Uzlabot vidi Latvijā, kā arī vērst cilvēku uzmanību tās aizsardzībai.

Ko tieši darīsim? Tīrīsim upes, šķirosim atkritumus, stādīsim kokus, palīdzēsim bitēm un vēl!

Kas īstenos un kad projekts tiks īstenots? Jauniešu komanda no Ziemeļamerikas iepazīs un uzlabos vidi Latvijā misijas braucienā 2020. gada vasarā no 16. līdz 23. augustam. Vēl ir iespēja jauniešiem pieteikties!

Ar ko sadarbosimies? Ar vides aizsardzības organizācijām Latvijā, Valsts vides dienestu, vietējām pašvaldībām un draudzēm.

Iesaistīsim vietējos Latvijas iedzīvotājus (visas paaudzes) projekta darbos.

Ziedojumu mērķis: \$20,000 (atkritumu vākšanai un tvertnēm/koku stādiem/palīdzība bitēm).

Kā var ziedot? Rakstot čeku draudzei "Latvian Lutheran Church", memo: "Dosim dabai".

Ko draudzes var darīt? Rīkot vietējas tīrīšanas akcijas (parkos, pie ezeriem, uz ceļiem). Kļūt vairāk "zaļiem"! Drīzumā tiks izsūtīti ieteikumi, kā draudzes var vairāk domāt par vides aizsardzību savā kopienā.

Un Dievs Tas Kungs ņēma cilvēku un ielika viņu Ēdenes dārzā, lai viņš to koptu un sargātu. 1. Mozus 2:15

Latviešu ev. lut. baznīca Amerikā • Jaunatnes nozare 2019/2020
Info: māc. Dāgs Demandts • dosimdabai@outlook.com

Mobilā pasu stacija Mineapolē aprīlī – iespēja nokārtot vai atjaunot Latvijas Republikas pasi

24. un 25. aprīlī plānots mobilās pasu stacijas izbraukums uz Mineapoli: iespēja nokārtot vai atjaunot Latvijas Republikas pasi. Pasu stacija darbosies latviešu baznīcas telpās. Tuvāka informācija par pierakstīšanos uz konkrētiem pieņemšanas laikiem būs atrodama LR vēstniecības mājas lapā (iedaļa – konsulārā informācija) februāra beigās, kā arī marta/aprīļa Svētrīta Zvanu izdevumā.

Vēstniecības mājas lapā varat uzzināt par nepieciešamajiem dokumentiem:

<https://www.mfa.gov.lv/usa/konsulara-informacija/informacija-par-parvietojamu-pasu-darbstaciju>

Ja ir jautājumi, lūdzu, zvaniet vai rakstiet Indrai Halvorsonei, tel.: 612-382-3910 vai ikulite@yahoo.com.

IZZIŅOJAM:

Pasu stacijas 2020. gadā

DOKUMENTU IESNIEGŠANAS
TERMIŅŠ

izziņosim 2 mēn.
iepriekš

VIETAS

*Losandželosa,
Mineapole, Čikāga,
Ņujorka, Hjūstona*

PIETEIKŠANĀS

[mfa.gov.lv/usa/konsulara-informacija](https://www.mfa.gov.lv/usa/konsulara-informacija)

ALA izglītojošie ceļojumi uz Latviju – arī angļu valodā!

Vai jūsu bērni, mazbērni, radi interesējas par Latviju, bet nerunā latviski? Jauka iespēja – Amerikas latviešu apvienības organizētos izglītojošos ceļojumus uz Latviju angļu valodā! Jāpiesakās līdz 15. februārim!

For teens: HERITAGE LATVIA

An educational trip for English speaking teens of Latvian Heritage, from ages 13 – 16. The “Heritage Latvia” program is comparable to the “Sveika, Latvija!” program, but is presented in English and geared more towards youth with less prior exposure to the Latvian culture.

Dates of 2020 trip: July 7-21 or July 8-22 (exact dates TBD, depending on group flight availability).

The departure airport will be determined by the location of the majority of participants, within reason.

Participation Fee: \$3390 (including airfare). Deposit: \$590.

For adults and families: SVEIKA, DZIMTENE! / HELLO, LATVIA!

10 day educational trip in English and/or Latvian (dependent on participants’ proficiency) for adults and families.

Dates of trip and fee TBD.

Application deadline for both trips: February 15th, 2020.

For more info contact: American Latvian Association
+ 1 301-340-1914, alaprojects@alausa.org, <http://www.alausa.org>

Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze un
saimniece Anita Jurēviča ar palīdzēm ielūdz ikvienu uz

ZUPU PUSDIENĀM

Kazdangas skolas atbalstam

Svētdien, 9. februārī plkst. 11:30
Mineapoles latviešu draudzes namā

Pirms pusdienām plkst. 10:30 būs kopā dievkalpojumā ar
Svēto vakarēdienu, bērnu uzrunu un svētdienas skolu

Zupas būs pieejamas līdzņemšanai uz mājām.
Atbalstīsim Latvijas bērnus!

Latvian Evangelical Lutheran Church of Minneapolis – St. Paul and
Chef Anita Jurevica invite you to the annual

LATVIAN SOUP LUNCH

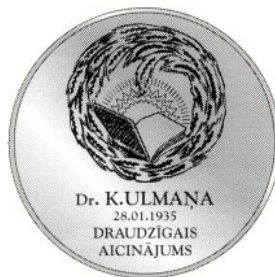
All proceeds will go to feed the needy school children
of Kazdanga in Latvia

Sunday, February 9, 11:30 am
Latvian Lutheran Church, 3152 17th Ave S, Minneapolis
10:30 am Church Service with Children's talk and Sunday school

You will also be able to purchase soups to take home.
Come support the children of Latvia!

Mineapoles/St. Paulas latviešu skola aicina uz

DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA SARĪKOJUMU

Ne tikai koris, deju grupa vai ALJAs kongress –
latvietības turpināšanas iespējas jauniešiem (18+) studiju un profesionālās
karjeras jomā Latvijā un Amerikā

Svētdien, 1. martā plkst. 12:00

Draudzes nama zālē

Ieskatu sniegs Indra Halvorsone, skolas pārzine, un Indra Ekmanis, *PhD*, redaktore un pētniece, Kursas vasaras vidusskolas direktore. Skolēnu priekšnesumi.

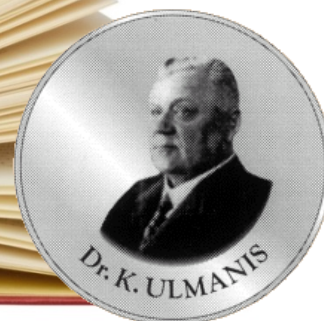
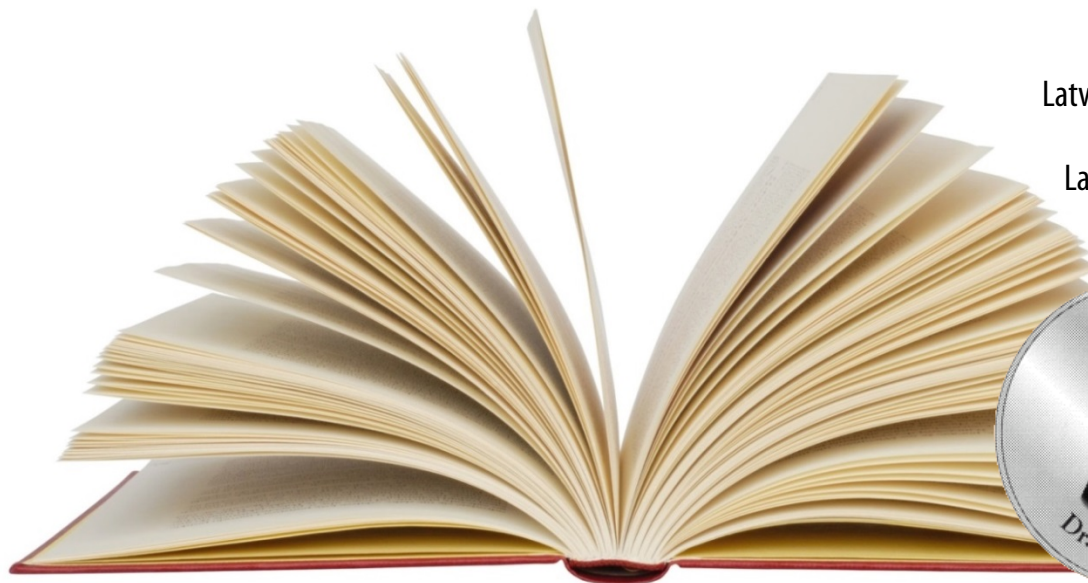
Pēc programmas sekos pusdienas, gardumu tirdziņš un klusā izsole.

Jūsu ziedojums palīdzēs turpināt latvisko izglītību Dvīņu pilsētās, kā arī sniegs atbalstu ģimenēm, sūtot bērnus vasarās uz latviskām bērnu nometnēm, skolām un izglītojošo ceļojumu "Sveika, Latvija!" Gaidīsim ciemos!

Ja nav iespējams tikt uz sarīkojumu, varat ziedot, nosūtot čeku uz baznīcu, adresētu Zintai Ponei.

Čeki rakstāmi *Latvian Lutheran Church*, memo Draudzīgais aicinājums.

Skolas darbu atbalsta arī
Latvijas Republikas Izglītības
un zinātnes ministrija,
Latviešu valodas aģentūra,
ALA, PBLA

Helēna Sorokina, mecosoprāns

Švētdien, 22. martā,
plkst. 12:30

Mineapoles - St. Paulas.
latviešu ev. lut. draudzes
dievnamā

Ieeja:
abonentiem sezonas 2. kupons
pieaugušiem \$23
studentiem \$5
bērniem līdz 16. g. par brīvu

Bruno Skulte
Emīls Dārziņš
Arturs Maskats
Imants Kalniņš
Ēriks Eglītis
Sergei Rachmaninov
Frederico Garcia Lorca
Modest Mussorgsky
Lothar Brühne
Johann Strauss
Richard Adler/Jerry Ross

Helēna Sorokina, mezzo-soprano

Sunday, March 22

12:30 pm

Minneapolis - St. Paul
Ev. Lutheran Church
Sanctuary

Admission:
subscribers - second season ticket
adults - \$23
students - \$5
children through 16 years old free

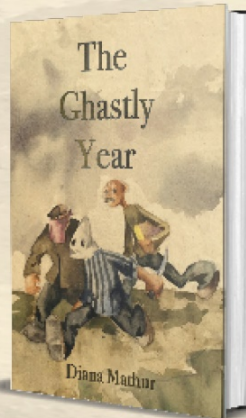
Bruno Skulte
Emīls Dārziņš
Arturs Maskats
Imants Kalniņš
Ēriks Egļitis
Sergei Rachmaninov
Frederico Garcia Lorca
Modest Mussorgsky
Lothar Brühne
Johann Strauss
Richard Adler/Jerry Ross

The Ghastly Year

A Latvian Tale of Blood and Treasure

1940 Latvia... the Russian occupation is in, and high school graduation is out for Kārlis Perkons and friends. Resisting the communists by any means - from pagan rites to Molotov cocktails - Kārlis fights to survive the Hitler v. Stalin meatgrinder with his dream intact.

Mathur's tale draws the reader in immediately ... and keeps up a brisk, action-packed pace throughout.
- Kirkus

Available on Amazon and Barnes&Noble.com
dianamathur.com

Nekustamo īpašumu aģente Larisa (Štolcere) Ozola

Mobīlais 612.991.1760
larisaozols@gmail.com

Vai domājat par nākamo soli dzīvē – pārdot savu māju, meklēt nākamo sapņu māju vai dzīvokli – kārtoju (visas Jūsu) nekustamo īpašumu vajadzības!

Ar savu darba pieredzi projektu vadībā un tirgū, tehnoloģijā un sabiedrisko mediju jomā, sadarbojos ar klientiem, lai palīdzētu risināt Jūsu nākamās dzīves soļus.

Esmu sertificēta māklere Minesotā, kā daļa no "Lakes Area Realtors". Mēs strādājam pa visu Mineapoli un St. Paulu, ieskaitot priekšpilsētas.

Lūdzu sazinaties ar mani ar Jūsu jautājumiem par nekustamo īpašumu tirgu, vai tas būtu Jūsu nākamais solis drīzumā, vai arī, ja tikai sākat par to domāt.

Labprāt Jums palīdzētu!

Sludinājumi

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.?

Es varu jums palīdzēt.

- Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izmest.
  - Sakārtoju mantas pārdošanai.
  - Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu.
  - Vadu pārdošanu/Estate Sale.
- Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais), 763-972-2521 (mājās)

zaeska@frontiernet.net

SIDRS

Gaumes mainās laikiem līdzī. Tā arī, ko dzeram un ēdam. Sidrs, vājš alkoholisks dzēriens, kas iegūts no ābolu sulas, jau sācis palikt par iecienītu dzērienu pie uzkodām, sevišķi picas, kas cepta ar malku kurinātā ķieģeļu krāsnī-ceplī.

NUMBER TWELVE CIDER (taproom)

614 North 5th St, Minneapolis, MN 55401

Pirmdien-ceturtdien no 3pm līdz 11pm

Piektdien-sestdien no 11am līdz 12am

Svētdien no 11am līdz 8pm

Īpašnieki Colin Post ar sievu Halinu (Dimants) un Steve Hance ar partneriem
612-568-6171, www.number12cider.com

VISI DZER TĒJU

La Soci t  du Th  tējas veikals pastāv jau 25 gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikal  var iegādāties vairāk nekā 200 tējas ŗķirnes – baltās un zaļās, un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt ŗts tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12pm līdz 6pm, sestdienās no 10am līdz 5pm, svētdienās slēgts. Savā veikal  laipni ielūdz īpaŗnieki Tony Ruggiero un Boŗena Dimants. Viņi sniegs izsmeļoŗu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408

612-871-5148, www.teashop.us

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH
of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

NON-PROFIT ORGANIZATION
U.S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327

Change Service Requested

Church Services and Calendar of Events

Sunday, February 9, 10:30 am – Church Service with Holy Communion, Children's talk and Sunday school. Followed by Kazdanga school Soup lunch (all proceeds will go to feed the needy school children of Kazdanga in Latvia).

Sunday, February 16, 10:30 am – Church Service. Benjamin Alle will be playing trumpet. Fellowship follows. Ladies Aid annual meeting at 12:00 pm.

Sunday, February 23, 10:30 am – Church Service with “The Soul of Minneapolis” performing. Fellowship will follow and at 12:00 pm the Congregation’s annual general meeting.

Wednesday, February 26, 6:30 pm – Ash Wednesday Service with church choir participating.

Sunday, March 1, 10:30 am – Church Service with Holy Communion and church choir participation. Fellowship will follow.

Sunday, March 1, 12 pm – Latvian School fundraiser with program and lunch.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijā: redaktore E. Banka-Demandta (edija.banka.demandta@gmail.com, 612-280-6180), māc. D. Demandts, S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. *Hobbs*, L. Sproģis, B. Sprūds.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Rakstus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Rakstus lūdzam iesūtīt elektroniski (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 21. datumam. Redakcija lūdz \$30.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.